

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 304.

Anden Session.

80de Møde.

Tredagen den 31te Januar.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): Jeg beder undskyldte, om jeg her træder mellem Forsamlingen og den ærede Formand. Det er ganske vist, at der er et Sammenligningspunkt; men jeg troer neppe, at den ærede Rigsdagsmand, hvem det maa være om at gjøre at beholde sine Anskuelser som en skarp Kritiker, naar han undersøger Forholdene af denne Natur, vil paatage sig at sige, at han veed med Sikkerhed, at der er 3000 Rbd. Overtagelse, naar Undersøgelsen bliver anstillet paa den Maade, som den Mand vil anstille den, der derefter skulde indlade sig paa dette Foretagende, det troer jeg idetmindste ikke. Jeg troer, at dersom det blev overladt til den ærede Rigsdagsmand at overtage denne Entreprise mod at svare Staten, under sin egen Formues Ansvar, 3000 Rbd. af Fabrikken for Fremtiden, saa vilde han efter de Oplysninger, han har, i høj Grad betænke sig derpaa (Note: Nei). Det ærede Medlem har sagt Nei, jeg haaber, at Indenrigsministeren vil binde ham ved dette hans Svær (Vatter), thi saa ere vi udenfor Sagen, saa er det Banefulde forbi, men jeg er dog bange for, at naar de to ærede Mænd skulle underhandle med hinanden, saa vil den Enes Billighed til at gaae ind derpaa ikke blive saa kraftig, og den Andens Griben efter Overenskomsten blive noget famlende; den ærede Rigsdagsmand vil vist vogte sig for at holde fast ved sit Udsagn, thi han vil mærke, at der dog var en Deel af et Skyggebillede deri. Der er af det ærede Medlem fremdeles blevet sagt, og det Samme har Indenrigsministeren sagt tidligere, at det, som det egentlig gjælder om, er at bringe Fabrikken til et Fabrikations Standpunkt, hvor

den viser Overtagelse, thi saa have vi Udsigt til at sælge det som Fabrik. Naar vi nu betragte den Række af Aar, hvori vi have været i den modsatte Stilling, bør vi saa ikke i Flugten gribe dette lykkelige Dieblif, vi ere komne til, bør vi da ikke gribe til at sælge det nu, netop nu? Naar det ærede Medlem har sagt, at Faaren ved strax at sælge det var, at man ikke nu allerede kunde finde en Kjøber, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at allerede det første Forslag fra Udvalget ikke gif ud paa at paatvinge Regjeringen en saadan øieblikkelig Realisation; thi allerede i dette første Forslag var indbrømt meget betydelige Midler til at fortsætte Fabrikationen i en saa lang Tid, som Udvalget ansaae det nødvendigt for at forsøge en saadan Realisation, og i Forslaget under Nr. 12 ligger der Midler til at fortsætte Tilvirkningen saaledes som den nu gaaer, næsten hele Aaret igjennem. Naar man alligevel siger, at ved et saadant Salg, som det her kan foregaae, og hvortil der gives 4—6 Maaneder, der faaer Materiale, Redskaber osv, ingen Betydning, saa er dette vistnok heller ikke en rigtig Maade at opgiøre Regnestykket paa; thi naar man sælger til en Fabrikant, til en Mand, som vil fabrikere, saa har just for ham Materialet og Redskaberne en betydelig Værdi; thi dersom han ikke fandt Redskaber og Materiale, saa kunde han først senere begynde sin Fabrikation, altsaa indeholdes heri vistnok ikke en Grund, hvorfor man ikke skulde sælge det jo før jo heller. Spørger man dernæst, hvilken Fordeel vil Staten faae ved at sælge og hvilken Fordeel vil den have ved at beholde det, saa vil jeg meget gjerne indbrømme, at især i det første Dieblif vil den Vinding, som Staten faaer ved at sælge, ikke være meget større end den, den vilde have ved at beholde det, naar Sagen virkelig stiller sig saa